

Nr 71.

Av herr **Fjellman**, om förhöjd pension åt f. d. fanjunkaren
C. Billing.

Den 9 november 1918 inlämnade fanjunkaren vid Kungl. skånska dragonregementet C. Billing sin avskedsansökan. Dessförinnan gjorde han hos dåvarande regementschefen överste W. Croneborg en anhållan att få kvarstanna i tjänsten på respitår så länge, att han kunde bli delaktig av den förhöjda pension, som väntades skola beslutas av 1919 års riksdag. Enligt uppgift av Billing, vilken enligt närslutna handling torde anses bestyrkt, gjorde då regementschefen ett uttalande i den riktningen, att Billing ändå skulle komma i åtnjutande av den väntade pensionsförhöjningen, vare sig han avgick den 9 november 1918 eller 2 månader senare. Med anledning härav inlämnade Billing sina avskedshandlingar.

Härigenom gjorde Billing en avsevärd förlust, då det sedermera visade sig, att det han befarade ägde rum.

Underofficerare, vilka togo avsked 2 månader senare än Billing, d. v. s. efter den 1 januari 1919, erhöilo sålunda betydligt större pension än denne.

Det är ju tydligt, att Billing ej tagit avsked, om han för några veckors fortsatt tjänstgöring vetat sig göra en sådan ekonomisk förlust.

Med anledning av vad jag ovan anfört får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte bevilja Billing pension enligt de grunder, efter vilka denna skulle utgå på grund av 1919 års bestämmelser utan hinder därav, att Billing avgick redan i november 1918.

Stockholm den 18 januari 1923.

J. Fjellman.

Bilaga.

Nedanstående underdåniga anhållan tillstyrkes.

Stockholm den 16 nov. 1922.

Underdånigst.

W. Croneborg,

f. d. chef för Kungl. Skånska dragonregementet.

Till Konungen.

Innan jag den 9 november 1918 begärde mitt avsked från Kungl. Skånska dragonregementet, hade jag företrädde hos regementschefen Översten m. m. W. Croneborg för att anhålla få stanna kvar i tjänsten på respitår så länge, tills jag i behörig ordning blivit delaktig av den förhöjda pension, som skulle komma att beslutas av 1919 års riksdag. Härvid förekom mig regementschefen genom hans bestämda uttalande, att jag kom i åtnjutande av pensionsförhöjning i lika stor utsträckning, om jag tog avsked ovannämnda datum, som om jag stannade kvar i tjänsten, varför jag beslöt mig för att taga avsked. Härigenom gjorde jag en avsevärd förlust i min årliga pension, vilket nogsamnt visat sig genom, att de underofficerare, som tagit avsked efter den 1 januari 1919, erhållit betydligt större pension än jag.

Det är ju tydligt att jag för några veckors fortsatt tjänstgöring icke själmant tagit avsked, om jag vetat mig göra en sådan förlust i min årliga pension.

Sedan nu omändring skett av sockerkontrollen, vari jag varit anställd i 9 år och på grund av denna omändring icke fått nytt förordnande, och då jag uppnått den ålder, som gör det mycket svårt, för att icke säga omöjligt, att skaffa mig någon befattning, som bidrager till min familjs försörjning, — jag har ännu barn i uppväxtåldern — vågar jag i underdånighet anhålla att av nåd bliva tillerkänd den förhöjda pension, varom jag utan min förskyllan gått förlustig.

Ystad den 13 november 1922.

Underdånigst

Carl Billing,

Fanjunkare i Kungl. Skånska dragonregementets reserv.